

Αριθμός 1345/2005

Το Δικαστήριο του Αρείου Πάγου
Ε' Ποινικό Τμήμα

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Νικόλαο Γεωργίλη, Αντιπρόεδρο, Γεώργιο Ναυπλιώτη, Πολύκαρπο Βούλγαρη - Εισηγητή, Δημήτριο Κιτριδίδη και Αθανάσιο Μπρίλλη, Αρεοπαγίτες.

Συνήλθε σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημά του στις 13 Μαΐου 2005, με την παρουσία του Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου Χρήστου Σιδέρη (γιατί κωλύεται ο Εισαγγελέας) και της Γραμματέως Ευδοκίας Φραγκίδη, για να δικάσει την αίτηση της αναιρεσείουσας - κατηγορουμένης του, κατοίκου, η οποία παραστάθηκε με τον πληρεξούσιο δικηγόρο της Παναγιώτη Κανελλόπουλο, για αναίρεση της υπ' αριθμ. 6040/2001 απόφασης του Τριμελούς Εφετείου Πλημμελημάτων Αθηνών.

Το Τριμελές Εφετείο Πλημμελημάτων Αθηνών, με την ως άνω απόφασή του, διέταξε όσα λεπτομερώς αναφέρονται σ' αυτή, και η αναιρεσείουσα - κατηγορουμένη, ζητεί τώρα την αναίρεση της απόφασης αυτής, για τους λόγους που αναφέρονται στην από 14 Αυγούστου 2003 αίτησή της αναίρεσεως, η οποία καταχωρίστηκε στο οικείο πινάκιο με τον αριθμό 1721/2003.

Αφού άκουσε τον πληρεξούσιο της αναιρεσείουσας - κατηγορουμένης, που με προφορική ανάπτυξη ζήτησε όσα αναφέρονται στα σχετικά πρακτικά και τον Αντεισαγγελέα ο οποίος πρότεινε να γίνει δεκτή η προκειμένη αίτηση αναίρεσης.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Κατά το άρθρο 500 εδ. γ' του ΚΠΔ για να εισαχθεί προς συζήτηση έφεση, ο αρμόδιος εισαγγελέας πρέπει να κλητεύσει τον εκκαλούντα και τους άλλους διαδίκους με κλήση που επιδίδεται σύμφωνα με τα άρθρα 155-161 και μέσα στην προθεσμία του άρθρου 166 του ίδιου Κώδικα στο ακροατήριο του Εφετείου για να υποστηρίξει την έφεσή του. Εάν ο εκκαλών δεν εμφανισθεί αυτοπροσώπως ή δια συνηγόρου η έφεση απορρίπτεται ως ανυποστήρικτη, εφόσον διαπιστώνεται ότι αυτός κλητεύθηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα. Αν όμως δεν επιδοθεί η κλήση ή αν η επίδοση αυτή είναι άκυρη, οπότε θεωρείται ότι ο εκκαλών δεν κλητεύθηκε νομίμως, το δικαστήριο που δικάζει την έφεση ερευνώντας αυτεπαγγέλτως την έλλειψη αυτή, οφείλει να κηρύξει απαράδεκτη τη συζήτηση της έφεσης σε περίπτωση που δεν εμφανισθεί ο εκκαλών και δεν δικαιούται να απορρίψει αυτή ως ανυποστήρικτη. Η επίδοση της κλήσεως θεωρείται άκυρη, εκτός άλλων περιπτώσεων και όταν αυτή γίνεται σε διεύθυνση διαφορετική από εκείνη του εκκαλούντος που αναγράφεται στη δήλωση άσκησης της σχετικής έφεσης, εκτός εάν ο εκκαλών είχε δηλώσει, σύμφωνα με το άρθρο 273 παρ. 1 εδ. γ' ΚΠΔ μεταβολή της διεύθυνσης της κατοικίας του πριν από την επίδοση της κλήσης. Εάν παρά την ακυρότητα της επίδοσης της κλήσης προς τον εκκαλούντα το Δικαστήριο που δικάζει την έφεση απορρίψει αυτήν ως ανυποστήρικτη, τότε υπερβαίνει τούτο την εξουσία του και ιδρύεται ο από το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Η' ΚΠΔ λόγος αναίρεσεως της απόφασης. Στην προκειμένη περίπτωση, όπως προκύπτει από τα έγγραφα της δικογραφίας, τα οποία παραδεκτως επισκοπούνται από τον Άρειο Πάγο για την έρευνα της βασιμότητας λόγου αναίρεσεως, η αναιρεσείουσα με την άσκηση της από 19-10-2000 εφέσεώς της κατά της 9386/2000 απόφασης του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Αθηνών με την οποία είχε καταδικασθεί σε ποινή φυλακίσεως ενός (1) έτους και χρηματική ποινή 150.000 δραχμών για παράβαση του ν. 2121/1993 "περί πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων" είχε δηλώσει και αναγραφεί στη σχετική έκθεση ως διεύθυνση της κατοικίας της η οδός αριθμ. ... στη Η υπ' αριθμ. 2553/2001 κλήση του Εισαγγελέα Εφετών Αθηνών για να εμφανισθεί η εκκαλούσα στο ακροατήριο του Τριμελούς Εφετείου Αθηνών στις 28-5-2001 για να υποστηρίξει την ως άνω έφεσή της

επιδόθηκε σ' αυτήν στη διεύθυνση "....." στη με θυροκόλληση, όπως προκύπτει από το από 26-4-2001 αποδεικτικό επιδόσεως του επιδόσαντος αυτήν Αρχιφύλακα ήτοι σε διαφορετική διεύθυνση από εκείνη που δηλώθηκε με την έφεσή της, χωρίς να προκύπτει ότι η εκκαλούσα είχε δηλώσει νομίμως πριν από την επίδοση της κλήσεως αλλαγή της διεύθυνσης αυτής. Έτσι η επίδοση της κλήσεως θεωρείται άκυρη και εφόσον η αναιρεσίουσα δεν εμφανίσθηκε στη συνεδρίαση κατά την εκδίκαση της εφέσεώς της, το Εφετείο που δίκασε έπρεπε να κηρύξει απαράδεκτη τη συζήτηση της εφέσεώς της. Με το να απορρίψει όμως ως ανυποστήρικτη την έφεση της αναιρεσίουσας με την προσβαλλόμενη υπ' αριθμ. 6040/2001 απόφασή του υπερέβη την εξουσία του και πρέπει κατά παραδοχή ως βασίμου του μοναδικού από το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Η' ΚΠΔ λόγου αναιρέσεως να αναιρεθεί η προσβαλλόμενη απόφαση και να παραπεμφθεί η υπόθεση για νέα συζήτηση στο ίδιο Δικαστήριο, αφού είναι δυνατή η συγκρότησή του από άλλους δικαστές, εκτός από εκείνους που δίκασαν προηγουμένως 9άρθρ. 519 ΚΠΔ).

Για τους λόγους αυτούς

Αναιρεί την υπ' αριθμ. 6040/2001 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Πλημμελημάτων Αθηνών. Και, Παραπέμπει την υπόθεση για νέα συζήτηση στο ίδιο Δικαστήριο που θα συγκροτηθεί από άλλους δικαστές, εκτός από εκείνους που είχαν δικάσει προηγουμένως.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε, στην Αθήνα, στις 25 Μαΐου 2005. Και, Δημοσιεύθηκε, στην Αθήνα, σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο, την 1η Ιουνίου 2005.

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ